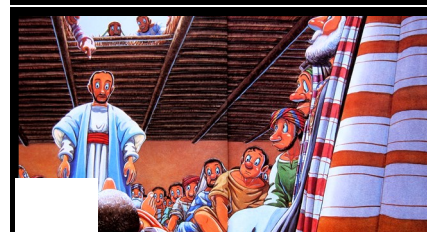
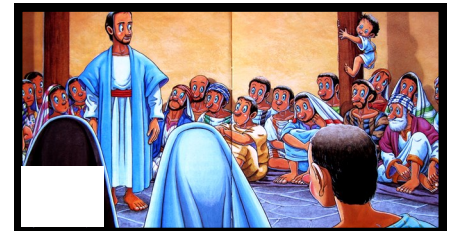

	7. ພຣະເຢຊູ ໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອ ທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່. ພຣະອົງເວົ້າກັບຄົນເປ້ຍນັ້ນວ່າ, “ຊາຍເອີຍ ບາບກຳຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ”.
	8. ພວກທຳມະຈານ ບໍ່ດີໃຈ ແລະພາກັນເວົ້າວ່າ, “ຊາຍຜູ້ນີ້ ຄິດວ່າລາວເອງເປັນພຣະເຈົ້າ ຕີ! ມີແຕ່ ພຣະເຈົ້າ ເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຍົກບາບກຳໄດ້”.
	9. ພຣະເຢຊູ ກ່າວວ່າ, “ມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະບອກກັບຄົນເປ້ຍວ່າບາບກຳຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພແລ້ວ ແລະບອກກັບລາວວ່າໃຫ້ເຈົ້າລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງໄປສາ?
	10. ແລ້ວ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ກ່າວກັບຄົນເປ້ຍນັ້ນວ່າ, “ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ ກັບບ້ານສາ”.
	11. ໃນທັນໃດນັ້ນ ຄົນເປ້ຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຫ້າຄົນທັງປວງ ຍົກເອົາບ່ອນນອນ ຊຶ່ງຕົນໄດ້ນອນນັ້ນກັບໄປບ້ານ ໂດຍຮ້ອງສັນລະເສີນຂອບໃຈ ພຣະເຈົ້າ.
	12. ສ່ວນຄົນທັງປວງ ກໍອັດສະຈັນໃຈຫຼາຍ. ພວກເຂົ້າພາກັນຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ເພາະລິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູເຈົ້າໄຜດຄົນເປ້ຍເປັນເປ້ຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ດີ

	<p>ພຣະເຢຊູ ໂຜດຄົນເປ້ຍໃຫ້ດີ</p> <p>1. ວັນໜຶ່ງເມື່ອ ພຣະເຢຊູ ສັ່ງສອນຢູ່ ມີປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ມານັ້ງອ້ອມຮອບ ຟັງພຣະອົງ.</p>
	<p>2. ມີພວກທຳມະຈານ ກຳພາກັນນັ່ງຢູ່ ທ່າມກາງຝູງຊົນນັ້ນດ້ວຍ.</p>
	<p>3. ມີຄົນເປ້ຍຄົນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ສາມາດຍ່າງ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເພື່ອນຂອງພວກເຂົາສື່ຄົນໄດ້ ພາກັນຫາມຄົນເປ້ຍນັ້ນໄປຫາ ພຣະເຢຊູ.</p>
	<p>4. ຍ້ອນວ່າ ມີປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ອ້ອມຮອບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ເອົາຄົນເປ້ຍເຂົາໄປໃນເຮືອນໄດ້.</p>
	<p>5. ພວກເຂົາໄດ້ວາງລາວໄວ້ຢູ່ເທິງ ຫຼັງຄາເຮືອນ ແລະພວກເຂົາ ກໍໄດ້ມ້າງ ຫຼັງຄາອອກສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ.</p>
	<p>6. ແລ້ວພວກເຂົາກໍຢ່ອນຄົນເປ້ຍພ້ອມ ທັງບ່ອນນອນ ລົງຕໍ່ໜ້າ ພຣະເຢຊູ.</p>